

23 ta' April, 1951
Luuħallfin:

Is-S.T.O. Sir George Borg, Kt., M.B.E., LL.D., Pres.
L-Onor. Dr. L. A. Camilleri, LL.D.
L-Onor. Dr. A. J. Montamaro Gauci, LL.D.
Francesca Debattista *versus* Antonio Grech

Konfini — “Actio Finium Regundorum” —

Meta Tista' Tigi Eżercitata —Art. 362 tal-Kodiċi Civili.

Kull sid għandu dritt iġiegħel lill-gar jaġħmel, bi spejjeż komuni, sinjalji li jidher u jibqgħu, bixx jura l-limiti tal-fondi tagħhom li jmissu ma' xulxin. U din l-azzjonni hija impreskricibili; sej̋ id-dritt ta' waħda mill-partijiet, f'kawża tu' regolament ta' konfini, li tinroka l-puress trentennali sabiex il-limiti jitpoġġie fil-limiti estern ta' l-art ożukapita.

Imma metu l-konfini jkunni ġew preċedentement stabbiliti bis-sahha ta' koncenzjoni, k'mod li l-partijiet ikunu ja fu sejn għandhom jiġi l-konfini, dik il-parti li tippretendi li s-sinjalji fl-art ġew sposati ma għandhier też-żejt l-azzjonni “finium regundorum”. Bixx tneħħi dak l-ispostument, jekk ikun tassew sar, tas-sinjalji li kienu irregolaw il-konfini, hija għandha azzjonijiet uħra, imma m'hux dik bixx jiġi stabbiliti l-konfini.

H-Qorti — Rat l-att taé-éitazzjoni quddiem il-Prim' Awla tal-Qorti Civili tal-Maestà Tieghu i-Re, li bih l-attriċi, wara li ppremettiet illi skond kuntratt tu' diviżjoni fl-atti tan-Nutar Giovanni Caruana ta' 1-20 ta' Novembru 1941, li kopja tieghu tinsab eżibita fl-atti tal-kawża fl-istess ismijiet (Citz. Nru. 7/49G.) differita "sine die" a fol. 41 ta' dak il-proċess, il-ghalqa "tax-Xatba", limiti ta' l-Imqabba, Parish Church, Via Siggiewi, għandha l-kejl ta' tomnejn, siegħ u kejla u nofs (T2. 1. 12), tinsab posseduta kwantu għal parti mill-erbgħa u għoxrin (1/24) mill-attriċi u thleta u għoxrin minn erbgħa u għoxrin (23/24) mill-konvenut; u li l-konvenut, per mezz ta' sinjalji tal-ġebel, qasam din l-ghalqa minn ohra li tmixx magħha u li tagħha huwa l-proprietarju minnuk; u dawnu ssinjalji jinsabu mqegħdin b'mod illi l-ghalqa li tagħha l-attriċi għandha sehem għet filha kej l-inqas minn dak fuq imsemmi ta' tomnejn, siegħ u kejla u nofs; taħbi, ghall-finijiet kollha tal-Fgi, u speċjalment ghall-fim li tgħi stabililita sewwa l-konsiġtenza tal-tond fuq imsemmi f' tieghu l-attriċi għandha seben, li tgħi minn din il-Qorti, okkorrendo anki per mezz ta' periti nominandi, stabililita l-vera konsiġtenza ta' l-istess għalqa "tax-Xatba" ji tifforma l-oġġett tal-kawża nru. 7/49G. fl-istess ismijiet, u bl-hum differita "sine die", liema għalqa għandha l-kejl ta' T2. 1. 12, u tinsab konfinata (fol. 41 ta' l-istess proċess nru. 7/49G.) mit-tramuntana ma' għalqa tal-werrieta ta' Michele Zammit, mill-lbiex mal-ġbalqa ta' Carmelo Caruana, min-nofsinhar mal-perzjoni l-ohra tal-konvenut, u għandha dritt ghall-passaġġ pedestri u ekwestri fuq il-porzioni ta' barra, li hija tal-konvenut; billi jigu magħluu is-sinjalji tal-ġebel fejn inni shhom ikunu skond l-istess konsiġtenza ta' l-imsemmija għalqa; u jekk ikun hemm bżonn, anki minnhiha dawk is-sinjalji li bl-hu jażistu. Bl-ispejjeż:

Omissis;

Rat iss-sentenza mogħtija minn dik il-Qorti fil-11 ta' Novembru 1950, li biha, wara li rrespingiet Leċ-ċeazzjoni tal-prekskrizzjoni, bl-ispejjeż kontra l-konvenut, gew respinti t-talbiet ta' l-attriċi bl-ispejjeż kontra tagħha; salva għaliha kull az-żejjeni ohra "si et quatenus"; wara li kkunsidrat;

Illi l-attriċi mhix qiegħda timpunja mħabba leż-joni d-diviżjoni ta' l-utili dominju temporanu tal-ġbalqa imsemmija

"tax-Xatba" fil-limiti ta' l-Imqabba, Parish Street, għi Stra-
da Parrocchiale, Via Siggiewi, bejn Antonio u Giuseppe Grech
(il-konvenut), li saret in atti Giovanni Caruana tal-20 ta' No-
vembru 1941; in forza ta' lieha diviżjoni dik il-għalqa għet-
diviża f'żewġ porzjonijiet, waħda esterna tal-kejl superficjal-
ta' tomnejn, siegħi u kejla u nofs, li ġiet assenjata lill-konve-
nut Antonio Grech, u l-oħra interna, tal-kejl superficjal- ta'
tomnejn, siegħi u kejla u nofs, li messet lil Giuseppe Grech,
u hija dik il-lum possesseduta in komuni "pro indiviso" mill-
kontendenti fil-porzonijiet indikati fl-att taċ-ċitazzjoni; im-
ma l-attrċi qiegħda tit'ob li tiġi determinata b'mod eż-
il-proprietà ta' l-istess għalqa. Mingħajr dubju dan jista' jir-
riżulta mill-eżami tat-titolu; f'dan il-każ mid-diviżjoni fuq ċi-
tata u mill-miżurazzjoni; u l-oggett ta' l-ewwel talba huwa
preċiżament dan, jiġifieri li tiġi konstatata l-konsistenza tal-
għalqa skond l-imsemmija diviżjoni per mezz ta' miżurazzjo-
ni; fi kliem ieħor, li jiġu konstatati d-drittijiet anterjuri tal-
proprietarji tal-fondi kontigwi—dak li, in massima, għanda
b'reżultat ir-regolament tal-konfini:

Għalhekk il-preskrizzjoni nivokata mill-konvenut ghall-
azzjoni tar-rexissjoni nihabba leżjoni (sentejn mill-att li bih
tiġie l-komunjoni) mhix applikabili għat-talba ta' l-attrċi.
L-*"actio finium regundorum"*—li l-attrċi qiegħda też-żeरċita
—hija impreskrittibili; għaliex tikkostitwixxi għall-proprietarji
viċċini att purament fakoltativ, u għaliex d-dritt ta' dawk
il-proprietarji li jitkolu r-regolament tal-konfini, meta dawn
ikunu nċerti jew promiskwi, huwa inerenti għall-proprietà, u
kwindi ma jistax jiġieka sakenni tibqaj' tissussisti l-proprietà,
ghalkenini f'kawża ta' regolament tal-konfini waħda mill-
partijiet tista', naturalment, tinvoka l-pusseßs trentennali sa-
biex il-limiti jitpoġġew fil-limiti estern ta' l-art użukkapita—
konsegwenza naturali ta' l-idea illi r-regolament tal-konfini
għandu jiddetermina l-linja li tofroq il-proprietà;

Illi l-azzjoni "finium regundorum" għandha l-fondament
tagħha fl-inċerterza ġuridika riżultanti minn nuqqas jew mill-
alterazzjoni tal-konfini, li jindu ċu promiskwit, incertezza u
konfużjoni ta' pussessi; u dik l-azzjoni tista' tiġi wkoll eż-
ċitata sabiex tiġi korretta l-appożżżjoni ta' konfini żbaljati.
Ma hemmx lok għal dik l-azzjoni, u ma tistax tiġi esperita—

għaliex ma jkunx il-każ ta' regolament tal-konfini — meta, jew per mezz ta' konvenzjonijiet preċedenti, jew għaliex ikun hemm is-sinjalji żguri u li jidhru, il-konfini jkunu ndikati;

Illi fil-każ preżenti, il-konfini jidhru b'sinjalji tal-ġebel; imma l-attur jippretendi li ma ġandhomx ikunu fil-post li qiegħdin, u li għandhom jiġu spostati aktar 'l-hemm lejn l-ġħal-qa kontigwa ta' proprjetà esklużiva tal-konvenut; u għal-ħan hija diretta l-azzjoni tiegħi, kif jirriżulta mill-attijiet tal-kawża fuq čitata.....;

Illi għaldaqstant jirriżulta li l-konfini gew stabbiliti b'konvenzioni, però l-attri ċi tippretendi li gew spostati; u jirriżulta wkoll illi hija taf kif gew spostati u fejn għandhom jiġi;

Illi taht dawn i-ċi kustanzi, ja jista' jingħad li huwa l-każ ta' korrezzjoni va' appożizzjoni ta' konfini żbaljati, **la ta'** nuqqas ta' konfini, u lanqas ta' incertezza ta' konfini. Il-konfini, skond l-attri ċi, huma ċerti: tant illi l-attri ċi, per mezz tax-xhieda ta' żewgħha, tindika fejn għandhom jitpogġew; u għalhekk hija ma tistax teżerċita l-“*actio finium regundorum*”. Ir-reklam tagħha għandu bħbelha oggett parti determinata mill-fond kontigwu, u kwindi ma lux regolament ta' konfini, għaxx dana jsir meta r-reklam ma jaqax fuq parti determinata mill-fond viċin. L-attri ċi tippretendi, kif jirriżul-żulta ċar minn dak li ntqal fuq, illi t-termi tal-konfini gew spostati; u allura hija għandha l-azzjoni naxxenti mill-konvenzioni fuq innsemmija jew mid-deħitt (Laurent, Vol. 4, nr. 438, pag. 388);

Rat in-nota ta' l-appell ta' l-attri ċi, u rat il-petizzjoni tagħha fejn talbet li s-sentenza fuq innsemmija tigi riformata, b'lli tigi konfermata in kwantu ċaħdet l-eċċeżżjoni tal-preskrizzjoni opposta mill-konvenut bl-ispejjeż kontra tiegħi, u tigi revokata in kwantu ċaħdet it-talbiet ta' l-attri ċi, billi minn-flok dawk it-talbiet jiġi milqugħha, bl-ispejjeż taż-żewġ istanzi kontra l-konvenut;

Omissis;

Ikkunsidrat;

Illi mill-provi li saru fil-kawża l-ohra (nr. 7 ta' 1947) irriżulta li bejn il-ġħal-qa nsemmija fiċ-ċitazzjoni u dik limi-trofa tal-konvenut appellat hemm sinjalji tal-ġebel biex juri

l-konfini bejn l-istess gheliegi. Irriżulta wkoll li dawk il-konfini k'enu saru bil-kuntentizza tal-konvenut u ta' l-awtur ta' l-appellanti qabel ma għam lu l-qasma bil-kuntratti li sar għand in-Nutar Giovanni Caruana fl-20 ta' Novembru 1941. Iżda l-attri, kif jidher mix-xhieda ta' żewġha f'dik il-kawża, tip-pretendi li dawk iss-sinjali bil-ġebel gew spostati u ma għad-homx fejn kienu gew originarjament pogguti; mentri l-konvenut appellat ċaħad li qatt sar dak l-ispostament, u jsostni li l-insemmijin sinjali tpogġew mill-bidu preċiżament fejn għadhom jinsabu sal-lum;

Ikkunsidrat;

Ill-azzjoni preżenti, kif jidher mię-citazzjoni u kif espressament galet l-appellanti (sol. 14), hija dik ta' stabbiliti jew aċċertament ta' konfini bejn iż-żewġ fondi insemmijin fiċċ-ċitazzjoni, u tinsab bażata fuq id-dispożizzjoni ta' l-art. 362 tal-Kodiċi Civili, li jistabbilxxi li kull sid jiċċa tgħixx għel lill-gar jagħmel, bi spejjeż komuni, sinjali li jidher u li jibqgħu, biex juri l-limiti tal-fondi tagħhom li jnissu ma' xulxin. Iżda meta dawk il-konfini jkunu gew stabbiliti bejn il-partijiet, sija bi ftehim sija b'sentenza, l-azzjoni "finium regundorum" tkun eżawrita, u ma tistax tīgi eż-żejtata mill-ġdid, jekk mhux fil-każ li dawk il-konfini jkunu gew "rimossi da forza maggiore o guasti dall'azione del tempo in guisa che non siano riconoscibili. Ma se i termini tuttora sussistono, non può l'una parte chiedere una nuova apposizione, perché le convenzioni, come i giudicati, formano legge tra le parti" (Ricci, Vol. II, pag. 114-115);

Il-Hainberger (Diritto Romano privato e puro, para. 588) jghid li "non è ammissibile questa azione ('finium regundorum') nel caso che qualunque sappia precisamente i propri confini, e sostenga che il vicino li abbia oltrepassati; poiché in tal caso ha luogo l'azione rivendicatoria". U l-Laurent (Vol. VII, pag. 373, para. 419) ighid li:— "È stato più volte giudicato che non può ammettersi l'azione in regolamento quando si trovano già stabiliti dei termini che separano i due fondi. Ciò è di tutta evidenza". Il-Baudry-Lacantinerie (Dei Beni, pag. 566, para. 910) isostni li biex l-azzjoni "finium regundorum" tista' tīgi ostakolata, hemm bżonn li "i limiti siano stati legalmente constatati, e che i segni materiali che li fiss-

sano siano stati, conforme all'uso, collocati d'accordo tra i proprietari, od in seguito ad una istanza giudiziaria"; u jagħmel riferenza għall-Pardessus (I, n. 119), f'nota in kalċe, u jiċċita minnu dan li ġej :— "Allorchè vi sono dei segni materiali qualsiasi per segnare la linea di separazione, non vi ha luogo che ad una azione di rivendicazione";

Ikkunsidrat;

Illi għalhekk l-azzjoni ta' stabbiliment ta' konfini m'hixx ammissibili minn min jaf sejn kien l-konfini u jippreten-di li ġew spostati; billi f'dana l-każ l-azzjoni li għandha tigi eż-żejtata hija diversa, jiġisieri dik naxxenti mill-konvenzjoni jew mid-delitt, jew l-azzjoni rivendikatorja. Fil-każ preżenti mhux in kuntrast bejn il-kontendentji li l-istabbiliment tal-konfini bejn iż-żewġ fondi msemminijin fiċ-ċitazzjonj sar bi ftehim bejn il-konvenut u l-awtur ta' l-attriċi appellanti qabel ma saret il-qasma fl-atti tan-Nutar Giovanni Caruana tał-20 ta' Novembru 1941. L-appellanti biss tipprendi, għal-kemm ma qalitux ċar fiċ-ċitazzjoni, li dawk il-konfini ġew spostati mill-konvenut, u li biex jerġgħu jiġu f'poethom għandhom jitqiegħdu "in linja man-naħha tax-xellug tar-rampa, kif tiġiċċea din ir-rampa, jiġisieri għandhom jibdew preċiżament fejn kienet tiġiċċea dina r-rampa min-naħha tal-lemin tagħha għal min ikun nieżel minnha", kif xehed ir-raqel ta' l-appellant fil-kawża l-oħra fuq imsemmi ja;

Għar-raġunijiet fuq miġjuba u għal dawk ta' l-Ewwel Qorti, li huma adottati;

Tirrespingi fil-kap devolut lil dina l-Qorti l-appell miġ-jub lil quddiem mill-attriċi, u għalhekk tikkonferma fl-istessa kap is-sentenza mogħtija mill-Prim'Awla tal-Qorti Civili tal-Maestà Tiegħu r-Re fil-11 ta' Novembru 1950; bl-ispejjeż kontra l-attriċi appellanti.